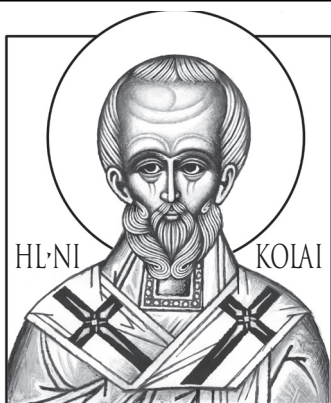

Berit Torbjørnsrud:
Kun på museum?

Hvilken fremtid har
**DE KRISTNE
I MIDTØSTEN?**

*Sted: Hl. Nikolai
ortodokse kirke
Tvetenvn. 13*

*onsdag
22. februar
kl. 19:00*

**Nº 1
2012**

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

HAN ER IKKE HER, KRISTUS ER OPPSTANDEN!

ÅRSMØTE (Generalforsamling) for hl. Nikolai menighet. Søndag 26. februar umiddelbart etter liturgien i Hl. Nikolai kirke, Oslo.

Dagsorden: 1: Konstituering av møtet. 2: Rapport fra forstanderen for året 2011. 3: Regnskap for året 2011. 4: Budsjett for året 2012. 5: Valg av to medlemmer til menighetsrådet. 6: Kirkebygg-saken. 7: eventuelt.

Alle medlemmer av menigheten som har betalt medlemsavgift eller likeverdige bidrag til menigheten i 2011 har rett til å delta.

For Menighetsrådet 30. januar 2012

Arkimandritt Johannes (Johansen) Forstander

♦ DEN ORTODOKSE KIRKE I NORGE ♦ HELLIGE NIKOLAI MENIGHET ♦ ORG. NR. 971 278 315 ♦
 Erkebiskop Gabriel, eksark for Konstantinopels patriark
 Архиепископия православных русских Церквей в Западной Европе
 ♦ Det skandinaviske prostiet ♦

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ http://www.ortodoks.com postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ tlf.: 23 37 28 57 ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org	
ADRESSER & TELEFONNUMMER	GUDSTJENESTER
Prester tilknyttet menigheten: protojerej: Miron Boguzkij mob.: 974 88 903 hierodiakon: fader Serafim mob.: 934 39 016 kor/ kantor: Stig Simeon Frøyshov e-post: s.r.froyshov@teologi.uio.no Menighetsråd: f. Johannes (formann), f. Serafim, Zaid Kaleab, Toska Struksnes, Inger Johanne Nilssen, Stig S. Frøyshov, Thor Stange, Janette Khoury. Revisjonskommisjonen: Torhild Svele, Thomas Såheim, Zorica Ranisavljevic, Medlemsavgift (frivillig): kr.500,- Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396 Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor» og «Ortodoks Røst» www.ortodoks.org KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER: *St. Georg i Neiden St. Georgs ortodokse kapell i Neiden starost: Oivo Jarva lokal kontakt: Otto Borissen tlf.: 78 99 61 21 sekretær: Mikit Ivanowitz hjemmeside: www.miva.net *Maria Bebudelse i Bergen Gudstjenestested: St. Sunniva på Florida. Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05 Leser: Ronald Eugene Worley konto: 5233.05.01006 hjemmeside: www.ortodoksibergen.no *Kristi Forklarelse i Stavanger Starost: Ionel Nicu Radu , ionel_radu@ortodoksstavanger.no / konto: 3265.11.10407 Hl. Martyr Elisabets kapell Pedersgt. 37, Stavanger hjemmeside: http://ortodoksstavanger.no/ *Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø Lonni Lepp, e-post: lonnilep@online.no Martinus Hauglid: e-post: martinus.hauglid@gmail.com *Johnsegarden i Sogn og Fjordane Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad Leser: Asbjørn Olav Flåm tlf.: 57 71 69 00 e-post: kboklade@online.no Hl. apost. Johannes Teologens kapell Gravplass: Helgøya kirkegård Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo: fader Johannes mob.: 472 71 396 NKR representant: Torstein T Tollefsen NTSF representant: f. Johannes Forum for Ortodoks Kirkesang: kantor: Stig Simeon Frøyshov «De myrrabærende kvinners» forening: Kontakt: Janette Khoury kontonr.: 2050 29 66945 Ikonmaler: Ove N Svele, tlf.: 22 63 06 09 e-post: og-svele@online.no Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704 *Hl. Nikolai-kapellet på Majorstuen: Kontakt: f. Johannes Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes Teknisk/lay-out medarbeider: Ove N. Svele	DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00 i sommerferien og andre ukedager kl.10:00 (andre gudstjenester se i listen) Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd. Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende kan ta del i Nattverden. Husk fasten og forberedelsesbønnene! Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken. 18.mars sønd. kl 11:00 Liturgi: 3. sønd. i Fasten: Korshyllingen. Крестопоклонная. 25.mars sønd. kl 11:00 Liturgi: 4. sønd. i Fasten: Hl. Johannes Klimakos. Преп. Иоанн Лествичник. 1.apr. sønd. kl 11:00 Liturgi: 5. sønd. i Fasten: Hl. Maria av Egypt. Св. Мария Египетская 8.apr. sønd. kl 11:00 Liturgi. PALMESØNDAG. HERRENS INNTOG I JERUSALEM. Вход Господень в Иерусалим ~ LIDELSESUKEN. Страстная Неделя ~ 12.apr. torsd. kl 19:00 Skjærtorsdag: KRISTI LIDELSESVEL. Страсти Господня 13.apr. fred. kl 09:00 Langfredag: DE KONGELIGE TIMEBØNNER. (På Golgata) Царские часы kl. 13:00 VESPER MED UTVÆRELSEN AV EPITAFIET. (Nedtakelsen fra korset) Вечерня у Плащаницы kl. 19:00 MATUTIN, PROSESJON MED EPITAFIET (Kristi gravleggelse) Утренняя, ход с плащаницы 14.apr. lørd. kl 11:00 BASILIOSLITURGIEN. Литургия св. Василия Вел. kl. 21:00 Lesning av Apostlenes gjerninger. Чтения Деян. Св. апостолов kl. 23:30 MIDNATTSGUDSTJENESTEN. Полунощница kl. 24:00 Prosesjon rundt kirken. PÅSKEMORGENS GUDSTJENESTE. Velsignelse av Påskematen. КРЫСОСТОМОСЛИТУРГИЕН. Крестный ход. Пасхальная заутреня с Литургией. Освящение пасхальной еды. Общий стол. KRISTUS ER OPPSTANDEN – HAN ER SANNELIG OPPSTANDEN! Христос воскрес – Воистину воскрес! 22.apr. sønd. kl 11:00 Liturgi. Antipaskha. Ap. Thomas. 28.apr. lørd. kl 10:00 Liturgi. Литургия! 29.apr. sønd. kl – De myrrabærende kvinner. (Ingen gudstjeneste – службы нет!) 6.mai sønd. kl – Den lamme mannen. Hl. stormartyren Georg. (Ingen gudstjeneste – Службы нет!) 9.mai onsd. kl 10:00 Liturgi. Midpinse. 13.mai sønd. kl 11:00 Liturgi. 15.mai tirsd. kl 10:00 Liturgi. Hl. Hallvard av Husaby. Oslos skytshelgen. 20.mai sønd. kl 11:00 Liturgi. Den blinde mannen. Nil av Sora. 22.mai tirsd. kl 10:00 Liturgi. Overf. av hl. Nikolais levn. til Bari. Hl. Shio av Gvime. 24.mai torsd. kl 10:00 Liturgi. Kristi Himmelfart. Вознесение. Kirill og Metodij – slavernes lærere. 27.mai sønd. kl 11:00 Liturgi. 1. økum. Konsil i Nikea 325. 2.juni lørd. kl 18:00 Vigilie for Pinse. 3.juni sønd. kl 11:00 Liturgi. Pinse EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig. Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь! SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

BØKER OG HEFTER
TIL SALGS I KIRKEN:

- *Tito Colliander:
Gresk-ortodoks tro og livssyn;
54 sider, kr.50,-
- *Erkebiskop Paavali: Vår tro;
88 sider, kr.150,-
- *Hl. Serafim av Sarov;
108 sider, kr.150,-
- *Epifanij den vise:
Hl.Sergej frå Radonesh
48 sider, illustrert. kr.50,-
- *Stavropoulos: Detakere i gud-
dommelig natur / Ortodoks lære
om frelsen; 88 sider, kr.130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I
– en antologi ved f.Johannes red.);
155 sider, ill. kr.220,-
- *Den ortodokse kirkes guddom-
melige liturgier Faste og variable
tekster til de tre liturgier;
208 s., innb. ill.; kr.298,-
- *Roma og Konstantinopel.
En økumenisk konfrontasjon;
40 sider, kr.50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II
– en antologi ved f.Johannes red.);
111 sider, ill. kr.150,-
- *Torstein Tollefsen
Teologi i farger Ikoner i Norge;
96 sider, ill. kr.275,-
- *Filokalia v/ f.Johannes;
189 sider, kr.200,-
- *Biskop Kallistos Ware:
VEJEN. Ortodoks kristendom.
140 sider, kr. 225,-
- *Ortodoks bønnebok
f.Johannes (overs. ect.);
192 sider, kr.248,-
- *Hl. Trifon av Petsjenga;
104 sider, ill. kr.150,-
- *Gudstjenester, sakramenter
og skikker i Den ortodokse
kirke, 32 sider, kr. 40,-

ETTERTANKE

”MORGON I JERUSALEM”

Det var tidleg morgon. Kaldt og ufysleleg. Det hadde lysna av dag, men sola hadde ikkje titta fram. Eg fraus der et stod på Oljeberget saman med nokre andre studentar. Dagen før hadde nokre turistar vorte overfalt av ein bande som herja i strøket, og vi vart oppmoda til ikkje å ta oss fram på eiga hand. Eg tenkte meg til det ortodokse klosteret for å sjå Maria Magdalena-kyrkja på veg ned mot Getsemane. Vidare ville eg over Kedronbekken og sjå dei heilage stadene etter som dei kom i min veg. Betestadammen, der Jesus helbreda den lamme mannen (*Joh. 5:1-13*) stod høgt på ynskjelista for dagen. Dei andre studentane skulle først innom ”gråtekyrkja” som dei sa. Dominus Flevit. Staden hadde eg ikkje høyrte om før. Eg våga ikkje anna enn å fylje flokken. Positivt overraska vart eg då eg med dei andre entra porten og steig inn i ein vakker, blømande hage. Der skulle haldast romersk-katolsk morgonmesse i det lille kapellet. Dei fleste fann vegen dit mens eg rusla rundt og fann ein benk som eg freista kvile meg på. Der sat eg åleine med mektig utsyn over Den heilage staden Jerusalem. Blikket stanna på tempelplassen. Eg tenkte med ett på Peter som nekta for å ha noko med sin Herre og Mester å gjere. Tre gonger forneakta Peter. Frå hjarte mitt vella sterke kjensler fram. Skamkjensler sterke over at eg sjølv utallige gonger hadde forneakta Herren i min ungdom. Smerten skar i hjartet og gråten tok meg. Livet passerte i revy. Gud Fader, Son og Heilage Ande hadde vore mitt ALT frå eg var eit lite barn. Eit bedande barn var eg. Til mor mi fortalde eg, at eg ville gå i kloster. Eg kan ha vore 10-11 år. Det var ei sterk lengt. Mor mi vart rasande. Då måtte eg konvertere til den romersk-katolske kyrkja, sa ho, og det kom ikkje på tale. Så døydde ho heilt plutsleg, utan forvarsel. Då var eg 14 år. Den siste skikkelege samtalen eg hadde med mor mi dreide seg om mitt klosterynskje. Vi krangla – og fekk ikkje skikkeleg høve til forsoning før ho miste medvitet og døydde. Då våga eg ikkje tenkje på kor-

kje konversjon eller klosterliv i redsle for at ho skulle sitje ein stad og halde utkikk med kva eg foretok meg. I ungdomsåra levde eg eit dobbeltliv. Eg var ein skikkeleg benkeslitar i Den Norske Kyrkja. Der var eg kvar sundag så godt som, og vona ingen vener såg meg. Eg våga ikkje snakke om mi kristentru til far min og syster mi eller andre bekjente. Eg var redd dei ville stenge meg ute frå venekrets og sosialt samkvem. Mange av dei eg gjekk i skule med var politisk aktive Marxist-Leninister. Det var mange politiske diskusjonar oss unge imellom. Sjølv var eg aktiv i Unge Høgre, song i Ålesund kyrkjekor som einaste småjente blant berre vaksne, og ville ikkje at mine jamnaldringar skulle vite om det. Våga meg frampå og holdt skuleandakt nokre gonger. Då vart eg plaga så kraftig etterpå at frimodet til å tale høgt og fritt om Jesus som min frelsar forsvann heilt. Kor feig og redd eg hadde vore – på min Herres vegne! Fortida vart så levande og gjorde meg kvalm og sjuk i hjartet. Eg var knust der eg satt.

Midt i alle tårene, stod plutsleg ein hane rett framfor meg. Ikkje veit eg kor han kom frå – men han var der. Han la hovudet på skakke, såg skarpt på meg og gol fleire gongar. Eg vart mållaus og overraska. Han stirte så intenst. Såg liksom rett gjennom sjela mi. (Hanar er skarpe i blikket, det veit eg no som eg sjølv har høner og hane til gards.) Tankane sveiv og tårene rann. Hanen spankulerte litt rundt, såg på meg fleire gongar intenst og nesten spørjande. Han gol omatt og omatt. Då kom orda frå Jesu eigen munn til meg (*Luk. 19:41-42*) ”Då Jesus kom nærare og såg byen, gret Han over han og sa: ”Hadde du berre visst, du òg, på denne dagen kva som tener til din fred! Men no er det dulgt for augo dine.” Det blei eit inderleg oppgjær med opprydning i hjartet og lovprisning av Gud Fader, Son og Heilag Ande denne morgonen!

På staden der Jesus satt og gret over Den heilage byen skulle eg sjølv få sitte

fortsetter neste side ►

FRA DEN ORTODOKSE KATEKISME (14)

Forfattet av den hellige metropolitten Filaret av Moskva, og godkjent av den hellige synode i den russiske kirken.

11. ARTIKKEL: DE DØDES OPPSTANDELSE.

De dødes oppstandelse hviler på Guds allmakt. Da forenes de dødes kroppar med deres sjeler til nytt liv. De blir da åndelige og udødelige. *"Det såes et fysisk ("naturlig") legeme, det oppstår et åndelig legeme," (1 Kor 15:44). "For dette forgjengelige skal bli ikledt uforgjengelighet," (1 Kor 15:53).*

Mange vil spørre om hvordan det kan være mulig at kroppen kan stå opp igjen etter at den har gått i forråtnelse i jorden og blitt til støv og mull. Men da må vi tenke slik at om Gud i begynnelsen kunne skape våre legemer av jorden, så kan Han også gjenskape dem etter at de har blitt til jord. Apostelen Paulus forklarer dette ved lignelsen om såkornet som går i oppløsning i jorden, men som likevel lar det skyte opp friske planter og trær. *"Det du sår, blir ikke levendegjort uten at det dør," (1 Kor. 15:36).*

Og alle skal virkelig stå opp igjen. Men de som lever helt til den almenne oppstandelses dag, deres nåværende jordiske kroppar skal i ett øyeblikk forvandles og bli åndelige og udødelige.

"Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle forvandles, i ett nu, i ett øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal stå opp i uforgjengelighet, og vi skal forvandles," (1 Kor 15:51-52).

Og dette skal skje ved denne fysiske verdens ende. For denne verden skal få en ende ved at den blir forvandlet til

uforgjengelighet. *"Skapningen skal bli frigjort fra forgjengelighetens trelldom til Guds barns herlige frihet," (Rom 8:21). "Men vi venter etter Hans løfte nye himler og en ny jord, hvor rettferdigheten bor," (2 Pet 3:13).*

Og verdens forvandling skal skje gjennom ild. *"Men de himler som nå er, og jorden er ved det samme ord spart til illden, idet de opprettholdes til den dag da de ugudelige mennesker skal dømmes og gå fortapt," (2 Pet 3:7).*

Den tilstand de dødes sjeler befinner seg inntil den allminnelige oppstandelsen er preget av fred og lys og forsmak på den evige salighet, mens synderenes sjeler befinner seg i den motsatte tilstand.

De rettferdige sjeler får ikke del i den fullkomne salighet straks etter døden, fordi det er forutbestemt at mennesket skal få den fulle belønning for sine gjerninger først etter legemets oppstandelse og Guds endelige dom.

Apostelen Paulus sier: *"Så ligger da rettferdighetens krans rede for meg, den som Herren, den rettferdige Dommer, skal gi meg på hin dag, dog ikke meg alene, men alle som har elsket Hans åpenbarelse," (2 Tim 4:8).* Og videre *"For vi skal alle åpenbares for Kristi domstol, for at enhver kan få igjen det som har skjedd ved legemet, etter det som han har gjort, enten godt eller ondt," (2 Kor 5:10).*

Det at de får en forsmak på saligheten før den ytterste dom, kan vi se av det Jesus Kristus selv sier i lignelsen om

den rettferdige Lasarus, at han straks etter sin død ble båret inn i Abrahams skjød (Luk 16:22).

Denne forsmak på saligheten er også knyttet til det å se Jesus Kristus selv. Slik er det for de hellige, slik apostelen Paulus lar oss forstå det når han sier: *"Jeg har lyst til å fare herfra og være med Kristus," (Fil 1:23).*

Hva kan vi da si om de sjeler som har fart herfra i troen, men som likevel ikke har båret omvendelsens frukter? Det at de bønner som frembæres for dem, og i særdeleshet de som er knyttet til frembærelsen av Kristi legemes og blods offer, såvel som de gode gjerninger som gjøres i tro til deres ihukommelse, kan gi dem hjelp til å oppnå den salige oppstandelse. Og dette er en lære som hviler på kirkens uavbrudte tradisjon, og som vi kan se begynnelsen på allerede i Den gamle pakt. Judas Makkabeeren frembar nemlig offer for de falne soldatene (2 Makk 12:43). Bønnene for de hensovne som vi finner i apostelen Jakobs liturgi har alltid vært en umistelig del av den guddommelige liturgi. Hellige Kyrillos av Jerusalem sier: *"En overmåte stor nytte skal det være for sjelene når bønnene for dem frembæres samtidig med frembærelsen av det hellige og forferdende offer," (Tale 5, kap. 9).*

Hellige Basilios den Store sier i Pinsedagens bønn, at Herren miskunnelig tar imot bønner og gaver for dem som befinner seg i Hades, når de frembæres i håp om fred, lindring og frihet for dem.

► forts. av "Ettertanke" fra forrige side: å gjere opp min livsstatus og gråte over mitt eige, indre Jerusalem som tyktes meg ligge i ruinar. Noko så underleg. Gud kan vende alt til det gode! I denne stund ble all mi sut og sorg vendt til fred, takksemd og glede.

Bestemor lærte meg som liten ein song av Anders Hovden.

Den måtte eg berre synge der og då. Med sjelvande røyst tok eg til:

*"Jesus deg møter alvorleg og kjærleg,
tek deg til sides frå folket med seg.
Ser deg i augo og fregar deg ærleg:
"Kjenner du Frelsaren,
elskar du meg?
Dyrt hev eg kjøpt deg
med kross og med pine.*

*Hjartet mitt brenn ut
av kjærleik til deg.
Sjå, du er teikna i hendene mine,
Kjenner du frelsaren, Elskar du meg?"*

*Kva kan eg svara og kva kan eg seia –
eg er so lunka i hjarta og sinn!
Jesus, eg kan berre gråta og teia,
Fyll du mitt hjarte
med kjærleiken din!*

► forts. av "Ettertanke" fra forrige side:

Lat meg med Peter
få svara sannferdig,

Endå om kulden i hjarta meg skjær:
"Herre, min Jesus, eg er deg'kje verdig,
likevel veit Du, eg hev deg so kjær."

"Turisten" vakna i meg. Eg måtta ha med meg eit minne frå denne gripande stunda.

Oliventreet ved sida mi stod frodig. Eit par små olivenkvistar kunne vel ikkje være så farleg om eg tok med meg. Eg reiste meg, strakk meg på tå for å finne eit par smågreiner eg kunne bryte for å ta med. Då vart handa mi stoppa. Der var ingen. Likevel var det som om noko eller nokon fysisk heldt meg attende. Eg greide ikkje å bryte kvist. Tankane for gjennom hovudet.

Tenk at eg kunne være så grådig. Det er så typisk å ville ha endå meir. Hadde eg ikkje fått nok? Hadde eg ikkje fått den fred som overgår all forstand i glede, signing?

Likevel var det ikkje nok? For ein egoist eg var! Skamfull dro eg handa til meg. Sjølsagt trengde eg ikkje noko ytre, konkret bevis som "souvenir" frå denne stunda. Gud sin nåde var meg nok! Kor rikeleg signa eg var! Meir eg hadde fått denne morgonen enn eg hadde fortent!

Etter eit lite bel reiste eg meg for å gå. Morgonmessa i kapellet var over og folk strøymde ut i hagen. Eg gjekk nokre steg framåt og får sjå at framfor meg, på den hellelagte plassen ligg to oljekvistar. Friske og fine ligg dei der. Eg som hadde tenkt å "stjele" med meg kvistar frå treet ... Frimodig tok eg dei opp, putta dei under blusen. Inntil hjartet mitt bar eg disse to. Dei var rikelig dekte med fine sølvaktige olivenblad.

Framleis har eg kvistane. I eit never-skrin ligg dei. For meg er dei heilage. Eg bar dei med meg på alle dei heilage stadene eg vitja. Frå tid til anna tek eg dei fram og kyssar dei.

For ei ære og for ein ny start Gud Herren gav meg den signa morgonen i Jerusalem!

Inger-Johanne Kjode Enger
For kyrkjelydsbladet i Hl. Nikolai
ortodokse kyrkjelyd, november 2011.

FADER VÅR

Hl. Kyrillos av Jerusalem

Bildet er et veggmaleri fra Xeropotamouklosteret på Athosfjellet.

MYSTAGOGIA 5:11-18

Og så, etter disse tingene, sier vi bønnen som vår Frelser ga til sine egne disipler, og med ren samvittighet beskriver vi Gud som Far, og sier, *Fader vår, Du som er i himlene*. Guds vel-dige menneskekjærlighet! Til de som gjorde opprør mot Ham og hørte til i ondskapens ytterste grenser, har Han således gitt fullstendig tilgivelse av deres ondskap og deltagelse i Hans nåde, at de til og med skulle kalle Ham Far. *Fader vår, Du som er i himlene*, for de er også en himmel som bærer bildet av det himmelske, og Gud bor og ferdes midt iblant dem.¹

Helliget vorde Ditt navn. Guds navn i sin egen natur er hellig, om vi sier det eller ei. Men siden det til tider blir spottet blant syndere, som det står skrevet, *For deres skyld spottes Mitt navn blant hedningene*,² ber vi at Guds navn må helliges i oss. Ikke at det blir hellig fordi det tidligere ikke var hellig, men fordi det blir hellig i oss, når vi selv blir hellige, og gjør gjerninger verdig helligdom.

Komme Ditt rike. Den rene sjelen kan si med dristighet, *Komme Ditt rike*; for den som har hørt Paulus si, *La derfor ikke synden herske i deres dødelige legeme*,³ men har rensset seg i sine gjerninger, tanker og ord, vil si til Gud, *Komme Ditt rike*.

Skje Din vilje, som i himmelen, så óg på jorden. De guddommelige og velsignede englene gjør Guds vilje, som David har sagt i en Salme, *Lov Herren, dere Hans engler, dere veldige i makt, som fullbyrder Hans ord*⁴ Du mener derfor med din bønn, 'Slik Din vilje blir gjort av englene, la den også bli gjort av meg på jorden, o Herre.'

*Gi oss i dag vårt overvesentlige*⁵ brød. Dette vanlige brødet er ikke overvesentlig brød, men dette Hellige Brødet⁶ er overvesentlig, det vil si, oppnevnt som sjelens føde. For dette Brødet kommer ikke inn i munnen, går i bu-

³ Rom 6:12

⁴ Sal 102:20

⁵ Det greske ordet ἐπιούσιος (ἐπι- over, ούσιος-vesentlig), oftest oversatt som 'daglig' på norsk, kan også bety 'kommende' (dvs. brødet til det kommende rike) eller 'nødvendig'.

⁶ Dvs. den hellige Nattverden.

¹ 2 Kor 6:16

² Rom 2:24

► forts. av "Fader Vår" fra forrige side:

ken og kastes ut den naturlige vei,⁷ men sprer seg gjennom alt du er, til gode for både sjel og kropp. Men med *i dag* mener han 'hver dag', som Paulus også har sagt, *Så lenge det heter idag*.⁸

Og forlat oss vår skyld, som vi óg forlater våre skyldnere. For vi har mange synder. For vi begår forbrytelser i både ord og tanke, og vi gjør mangt som fortjener fordømmelse; og *Dersom vi sier at vi ikke har synd, da dårer vi oss selv*,⁹ som Johannes sier. Og vi går inn i en pakt med Gud, og ber Han forlate vår skyld, som vi óg forlater våre neste. Med tanke på hva vi mottar og til hvilken pris, la oss da ikke være sene eller utsette tilgivelsen av hverandre. Forbrytelsene begått mot oss er små og betydningsløse, og lett tilgitt; men de vi har begått mot Gud er store, og trenger en menneskekjærlighet som kun er Hans. Gi akt, derfor, så du ikke på grunn av små og ubetydelige synder mot deg selv, stenger deg bort fra Guds tilgivelse for dine alvorlige synder.

Og la oss ikke bli ledet inn i fristelse, Herre. Lærer Herren oss da ved å be slik, at vi aldri kan fristes i det hele tatt? Hvordan kan det da bli sagt et annet sted at, 'den som ikke er fristet, er uprøvd'; og igjen, *Se det bare som en glede, søsken, når dere møter alle slags prøvelser*,¹⁰ betyr ikke å gå inn i fristelse da heller å bli overvundet av fristelsen? For fristelsen, lik en vinterelv, er vanskelig å krysse. Enkelte, hvis de er dyktige svømmere, kommer seg over uten å bli overvundet av fristelser, eller feiet ned av dem; mens andre synker når de trer inn i dem. Som Judas, for eksempel, som trådte inn i grådighetens fristelse, svømte ikke gjennom, men sank og ble kvalt både i kropp og ånd. Peter gikk inn i fornektelsens fristelse, men ble allikevel ikke overvundet, men svømte modig gjennom, og ble frelst fra fristelsen. Hør igjen, i et annet sted, på gruppen av de uskadde hellige, som oppga takkebønn for frelse fra prøvelser, *For Du prøvde oss,*

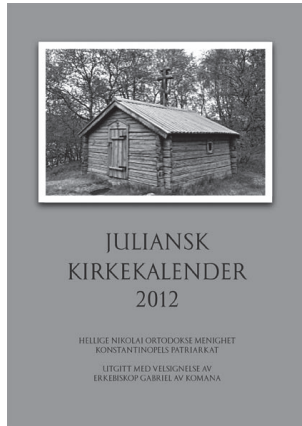
⁷ Matt 15:17

⁸ Hebr 3:13

⁹ 1. Joh 1:8

¹⁰ Jak 1:2

JULIANSK KIRKEKALENDER 2012

*Kirkeåret ifølge
den gamle kalenderen
(slik den brukes i vår menighet).*

*Den inneholder bl.a. bilder
fra gjenbegravelsen i Neiden.*

*Den koster kr.50,-
og kan bestilles over
mob.: 472 71 396*

Gud, Du rensset oss, likesom de renser sølv. Du førte oss inn i et garn, Du la en trykkende byrde på våre lender. Du lot mennesker fare frem over vårt hode; vi kom i ild og i vann. Men Du førte oss ut til vederkvegelse.¹¹ Du ser de taler med dristighet, for de fikk gjennomgå men var ikke stukket. Men Du førte oss ut til vederkvegelse; deres overgang til vederkvegelse er deres frelse fra fristelse.

Men frels oss fra den onde. Hvis La oss ikke bli ledet inn i fristelse hadde betydd ikke å bli fristet i det hele tatt, hadde Han ikke sagt, Men frels oss fra den onde. Den onde er vår motstander, djevelen, som vi ber om å bli frelst fra. Og så, etter å ha fullført bønner, sier du, Amen. Med Amen, som betyr, 'la det skje', setter du ditt eget stempel på denne guddommeliglærte bønner.

Oversettelse:
Kristian Akselberg

¹¹ Sal 65:10-12

ST. NIKOLAJ- KATEDRALEN I NICE

* * *

I november 2011 meddelte retten i Provence at den hadde pålagt Det Vesteuropæiske Ærkestifts menighet i Nice at overdrage Moskvas Patriarkat nøglerne til Saint-Nicolas katedralen i Nice. Undladelse heraf ville udløse dagbøder af 6000 €.

Stillet over for en sådan tvang har Ærkestiftets menighet, ikke overraskende, set sig nødsaget til at følge rettens afgørelse. Nøglerne er overdraget til Moskvas representant, og fra og med den 18. desember benytter menigheten en anden kirke i Nice. (St. Nicolas og st. Alexandras kirke i sentrum, som ble bygget i 1860, lenge før st. Nicolas-katedralen).

Fra henholdsvis Moskvapatriarkatet i Frankrig og Det Vesteuropæiske Ærkestift er der efterfølgende fremsat offisielle kommentarer, som er så forskjellige, at man ikke skulle tro, det drejede sig om samme sag.

Moskva skriver: "Stiftet vil gerne udtrykke sin taknemmelighed over for de ansvarlige i Det Vesteuropæiske Ærkestift, fordi de har medvirket til at finde en fredelig løsning på den vanskelige situation, som var opstået omkring den russiske kirke i Nice. Vi udtrykker håb om en fortsættelse fremover af det broderlige samarbejde mellem de to menigheder i Nice, til gavn for ortodoksien i Frankrig og Vesteuropa."

Det Vesteuropæiske Ærkestifts administration minder om, at Højesterets endelige domsafsigelse ikke kan forventes før engang næste år og skriver videre i sin offisielle udtalelse om sagen blandt andet: "Administration finder, at det er et uretfærdigt overgreb på menigheten ved Saint-Nicolas og på hele Ærkestiftet, at den russiske stat har givet Moskvas Patriarkat råderet over katedralen med det formål at grundlægge 'en ny menighet'. Ærkestiftet kan intet stille op over for den russiske stats fremgangsmåde, men vi har både ret og pligt til kraftigt at

understrege, at den russiske stats overdragelse af brugsret til katedralen til Moskvas Patriarkat samt sidstnævntes accept heraf er i modstrid med reglerne for Den Ortodokse Kirkes virke. ... I forbindelse med Nice er det igen og igen blevet understreget, at en biskop ikke kan blande sig i et andet stifts sager, undtagen med udtrykkelig godkendelse fra det pågældende stift, uden at pådrage sig sanktioner, endog suspension. Men i tilfældet Nice har Moskvas Patriarkat jo fået nøglerne til katedralen ... og har indrettet sig dér for at holde gudstjeneste uden velsignelse fra den biskop, som katedralens alter sorterer under."

Om Det Vesteuropæiske Ærkestifts leder, Ærkebiskop Gabriel, hedder det i den officielle erklæring, at han "udtrykker i denne anledning sin dybeste forundring og opfordrer alle troende i Ærkestiftet til at forblive trofaste over for Saint-Nicolas menigheden i Nice."

Der er, med kampen om katedralen i Nice, tale om endnu et udslag af den kirkelige imperialisme, som vi desværre i disse år ser mange eksempler på. For ortodokse i Skandinavien vækker sagen minder om en lignende, trist historie, som fandt sted i København for snart 30 år siden, hvor en biskop netop blandede sig i et andet stifts sager uden udtrykkelig godkendelse fra det pågældende stifts lovlige ledelse.

HARALD BLAATAND - EN ORTODOKS KRISTEN

* * *

Der føres i Danmark en løbende diskussion blandt præster, teologer og troende, ikke mindst i Kristeligt Dagblads spalter: Hvad skal der som minimum være enighed om, for at en dansk, folkelig kirke fortsat kan være virkelighed? Hvor går grænsen for den danske folkekirkes teologiske og liturgiske rummelighed? Konservative kristne er utilfredse med den retning, de ser kirken bevæge sig i. En del giver udtryk for, at rummelighed er blevet til grænseløshed, frihed til kaos og imødekommenhed til leflen for tidens mode. De savner kirkelige rammer for en klassisk kristendom.

Sagligt set kan det være vanskeligt at pege på en kirke, som ved sin historie, sin teologi og sin liturgiske praksis udgør en mere autentisk repræsentant for klassisk kristendom end den ortodokse kirke. I hvert fald hvis man med en sådan karakteristik sigter til den oprindelige kirke, som Kristus lagde grunden til ved sine apostle. Det gælder den før-skismatiske enhedskirke, som bredte sig ud over den kendte verden, og som også kom så langt fra Jerusalem som til Danmark, først med Ansgar og 100 år senere med Harald Blaatand.

Denne kronikør er dansk, døbt i folkekirken, konverteret til den ortodokse kirke og i 2003 præsteordineret af Gabriel, ærkebiskop for Det Vesteuropæiske Ærkestift, med ansvar for stiftets troende i Danmark, som er samlet i Gudsmoders Beskyttelses Menighed. Her er flertallet, ligesom præsten, danske af fødsel og har trådt deres kirkelige barnesko i den lutherske kirke. Et mindretal i menigheden stammer fra andre, traditionelt ortodokse lande, men bor og arbejder i Danmark, hvor deres børn vokser op og går i skole.

Den ortodokse kirke i Danmark er en lokal kirke, som har åbne døre og vinduer til den ortodokse, kirkelige verden uden for Danmark og med fælles rødder hinsides alle splittelser. Danske ortodokse kristne arbejder sammen med herboende mennesker fra en række forskellige lande for atter at give

den ortodokse kirke og tro fodfæste i Danmark. Vort fælles sprog er dansk, som helt naturligt også er det sprog, vi bruger i gudstjenesterne. Dog markerer vi gerne med én central bøn det flerkulturelle. Alt efter hvem der er til stede, lyder "Fader Vor" ved søndagens gudstjeneste ofte, foruden på dansk, på georgisk, engelsk, græsk, spansk, rumænsk og endnu flere sprog.

Forskellige som vi er, har vi hjemme i Danmark. Derfor bliver vi nogle gange temmelig ærgerlige over, at ortodoks kirke og kristendom i den folkelige bevidsthed opfattes som en fjern, eksotisk og ubegribelig størrelse med gudstjenester, som består af endeløse, messende og mumlende bønner på fuldkommen uforståelige tungemål i dunkle kirkerum, hvor man kun med besvær kan skære sig igennem den tætte røgelse og i øvrigt skal vogte sig for ikke at blive ramt af det evigt svingende røgelseskar. Forestillinger, som mange medier gør, hvad de kan, for at fremme.

Jamen, den ortodokse kirke og kristendom er da heller ikke en del af dansk tradition, vil nogen måske indvende. Og den indvending kan synes rigtig, set fra en markeret luthersk vinkel. Men den har, vel at mærke, som forudsætning, at man indsnævrer perspektivet til de seneste små 500 års yderst lokale tradition. Nogle af os, som er af en vis alder, husker tydeligt, hvordan vi i skolen lærte, at Martin Luther og Hans Tavsens på det nærmeste var de egentlige grundlæggere af kristendommen. Og først senere gik det op for os, at den kristne tro og den kristne kirke er bygget på mere end 1500 års tradition forud for disse to. Det gælder også i Danmark og for den danske kristenhed, at rødderne er langt ældre og dybere end den ramme, der sættes af Reformationen.

Dansk tradition har ortodokse rødder og rækker længere bagud end år 1536. Den kirke, Harald Blaatand midt i 900-tallet lod sig døbe ind i, var netop

fortsetter neste side ►

Jellingstenen med Kristus relieffet.

den ortodokse kirke. Som markering af det har vi, mellem ikonerne i vor kirke, også en reproduktion af Jellingstenens kristusbillede i farver. Og den kristentro, Ansgar 100 år tidligere havde bragt til Danmark, det var den ortodokse kirkes tro. Både Harald og Ansgar er nemlig fra enhedskirkens tid, det vil sige fra tiden inden den romerske kirke i året 1054 skilte sig ud og gik sine egne veje, veje, som reformatorerne 500 år senere vendte sig imod.

Der er for tiden i både folke- og frikirkelige kredse en ganske stor interesse for den ortodokse kirke, eller i hvert fald for elementer derfra. For eksempel er ortodokse ikoner fra at være helt utænkelige i en dansk landsbykirke blevet en del af udsmykningen visse steder. Lystænding i forbindelse med bøn, som tidligere var fuldkommen ukendt, har man taget til sig. Ja, selv røgelsen har efter sigende vundet for sigtigt indpas hist og her.

Også på bønnens område ser man stigende interesse for ortodoks praksis. I bestemte miljøer er det ikke mindst den ortodokse kirkes Jesusbøn, der påkalder sig opmærksomhed. Nogle særligt ”spirituelt” interesserede foretager rejser til munkerepublikken Athos eller den ægyptiske ørken som et avanceret alternativ til Wittenberg eller Rom. Og kommer inspirerede hjem og

Kristus malt på modell av Jellingstenen.

foranstalter ”kristen meditation” eller ”ørkengudstjenester”.

Kunne det tænkes, at alt dette er udtryk for en, mere eller mindre erkendt, længsel tilbage mod den kristne tros rødder, det vil sige mod den ortodokse kirke? Jeg tror det. Men ved brug af tilfældige, løsrevne punktnedslag går helhed og sammenhæng tabt. Hverken i folke- eller frikirker er det tænkeligt, at der skulle blive rum for den samlede ortodokse, teologiske tænkning, der forstår ikonerne som den synlige manifestation af, at Kristus virkelig blev menneske. Og som ærer ikonerne, fordi de markerer de helliges nærvær i kirken og manifesterer menneskers potentiale til forvandling i Kristi billede.

Tages ikoner, lystænding, Jesusbøn, røgelse og løsrevne dele af den ortodokse gudstjeneste ud af deres sammenhæng, bliver de til mystificerende, ubegribelige brudstykker af en fjern og fremmed helhed. Så kommer de ortodokse elementer til at fremstå som eksotiske krydderier på en kirkelig ret, som havde mistet sin smag.

De kristne i Danmark, som ønsker at fastholde klassisk kristendom, de, som er betænkelige ved dagens kirkelige udvikling og de evige knæfald for moderniteten og den herskende tidsånd, de burde måske gribe tilbage til Harald Blåtann og Ansgar. Danske

kristne, som for alvor ønsker trofasthed over for kirkens tradition, kunne med fordel indlede samtale med den ortodokse kirke i Danmark.

Den ortodokse kirke deltager ikke i den tåbelige jagt på formodet popularitet, som finder sted i visse kirkelige miljøer. Ved ortodokse gudstjenester bliver ingen udsat for bamsedåb, sms-velsignelser, spaghetti, lasagne, poporkestre og hvad der ellers udtænkes af nedladende underholdning for at være en imaginær laveste fællesnævner tilpas.

Ortodoksien har bevaret kirkens oprindelige, kristne tro. Det indebærer, at den ortodokse kirke er præget af liturgisk alvor og ærefrygt for det hellige, både ved de særlige højtider og ved søndagstjenesterne året igennem. Og det indebærer, at de hellige mysterier eller sakramenter ikke tømmes for indhold fx ved at gøre nadveren til legeplads for stjernekokke eller ved at konstruere en påstået ”kønsneutral” ægtevielse og dermed fornægte den orden, Gud har sat for sin skabelse.

Hvem ved, måske kunne en sådan samtale føre til, at de, som af hjertet ønsker trofasthed mod den klassiske kristendom og dens tradition, med tiden ville finde det naturligt med et traditionsbundet, ortodokst biskoppeligt tilsyn?

KORSETS TEGN

Hvem blir korsfestet
hvis vi gjør korsets tegn?
Er det ikke det ytre mennesket
i verden,
det gamle mennesket i tiden?

Hvem gjenoppstår
hvis alt dette faller fra?
Er det ikke det indre mennesket,
stedløst her
det nye mennesket, tidløst nå?

Men hvem er det?
Er det ikke Guds Sønn,
hans levende nærvær
som ikke kjenner dødens brodd
han i oss, vi i ham?

Jon Wetlesen 20.03.2010

EFTERÅRSTUR TIL BUSSY-EN-OTHE

* * *

I uge 42 havde jeg den store glæde at besøge vort ærkestifts kloster i Bussy-en-Othe i Frankrig, og fik lyst til at berette lidt om opholdet der – for jeg kan på det varmeste anbefale et besøg på dette herlige sted. Oven i købet er der et indbygget slægtskab mellem vor menighed og klostret, blandt andet fordi det er viet til Gudsmoders Beskyttelse.

Byen Bussy-en-Othe ligger i Bourgogne, og er en aldeles anonym lille landsby, der virker nærmest livløs ved første øjekast. Der er ganske vist en lille skole, en bager, en damefrisør og en kirke med tjenester hver anden uge, men så er det også slut med det ydre liv i byen. Den *stedlige* kro er således lukket, og det samme er tilfældet for flere andre butikker. Ved en gåtur byen rundt (på 20 minutter) konstaterede jeg, at hunde samt meget høje stakitter og portlåger er populære på egnen. Til gengæld ligger byen meget smukt placeret midt i et blødt bakket og skovklædt landbrugsland. Med andre ord et yderst velegnet sted at placere et kloster.

Gudsmoders Beskyttelses Kloster blev grundlagt i 1946 af nonner af russisk afstamning eller med tilknytning til det russiske miljø i Frankrig, og har til huse på, hvad der må have været en stor gård på egnen; ejendommens gamle hovedbygning er en statelig og fin bygning, og grunden af en anse-

elig størrelse. Ingen af klostrets første søstre lever længere i denne verden, men klostrets priorinde, moder Olga, er 96 år, og er stødt til ikke mange år efter klostrets grundlæggelse. I øvrigt er moder Olga ikke engang klostrets ældste søster, for den ære har 97-årige moder Elisabeth. Begge virker de ganske friske og livskraftige trods deres meget høje alder.

For indeværende er der små 30 faste nonner på klostret foruden tre præster og en munk, der på forskellig vis er knyttet til klostret, og som alle bor i byen. Hertil kommer et antal postulanter ('nonner på prøve' – til forskel fra novicer, som bærer ordensdragt, og som allerede lever det fulde klosterliv, men er 'under oplæring'). Byen har på grund af klostret haft en så markant tilstrømning af ortodokse af især russisk afstamning, at vittige hoveder på egnen har omdøbt den til Russien-Othe.

Jeg fik en meget varm velkomst på stedet, og følte mig særdeles velkommen blandt søstrene, der på imødekommende og elskværdig vis bød mig indenfor i deres liv. Det inkluderede først og fremmest gudstjenester, men også forskellige praktiske gøremål. Blandt andet æbleskrælning med tilhørende Jesusbøn, hvorved jeg for første gang oplevede, at en æbleskrælning kan tage for kort tid. Det gjorde

indtryk at høre Jesusbønnen på flere sprog, og manifesterede Kirkens *universelle* karakter. Blandt søstrene og postulanterne var der således rumænere, russere, franskmænd, en norsk/ukrainsk kvinde, en hviderusser, en svensk/russisk kvinde samt en japaner.

Blandt gæsterne var vi også ganske mange nationaliteter repræsenteret: Grækere, finner, russere/englændere/svenskere, estoniere og hollændere foruden jeg selv. Dagene igennem var der desuden en jævn strøm af gæster, der kom forbi på kort visit. Klosteret synes at have mange venner.

Det gudstjenestlige liv på Gudsmoders Beskyttelses Kloster udfolder sig morgen og aften med Liturgi tirsdag, torsdag, lørdag og søndag samt forskellige andre af kirkedøgnet's tjenester fordelt ud over døgnet: Aftentjeneste, morgentjeneste, kompletorium, timebønner med flere. Hertil kommer de enkelte søstres egen bønneregul. Desuden mindes hl. Alexis af Ugine hver tirsdag med en akathist i *forbindelse* med aftentjenesten. Jeg var så heldig at ankomme tidligt tirsdag, og kunne derfor deltage i ovennævnte fejring, hvilket gjorde et stærkt indtryk på mig. Da jeg bøjede mig for at ære den hl. Alexis' relikvier – der opbevares i klostrets hovedkirke i en enkel og

fortsetter neste side ►

► forts. "Efterårstur ..." fra forrige side:

smuk stensarkofag med glaslæg, som hver tirsdag åbnes – stod det i et fortættet øjeblik klart, hvor langt jeg er rejst væk fra den trosmuld, jeg er rundet af, nemlig den protestantiske. Et øjeblik som dette ville efter min erfaring i de fleste protestanters øjne blive mødt med forfærdelse, mistro, latterliggørelse og spot.

I den forbindelse må jeg nævne den hl. Alexis' eget liv, der bød på endeløse prøvelser: Tortur, forfølgelse, sundhedsnedbrydende arbejde, latterliggørelse, infam mistænkeliggørelse og knusende personlige tab prægede hans tid på jorden. Men tværs igennem dette inferno beholdt den hellige en glødende tro og en for mig ubegribelig og vedholdende værdighed og sand kristen ydmyghed. Jeg finder hans liv mættet med eksempler til efterfølgelse og til perspektivering

DET ORTODOKSE
KIRKEAKADEMIET
ARRANGERER

Kurs i ikonmaling
trinn 1 og 2
i Hl. Nikolai Kapellet
(i Majorstuen kirke
adresse: Kirkeveien 83, Oslo,
t-bane stasjon: majorstuen)

8 kurskvelder, hver tirsdag
kl. 18.00 - 20.30

start avtales med
Nikol Konstante
Kursavgift kr. 1900,-
påmelding sendes til
Nikol Konstante,
nikolkonstante@gmail.com
mob.: 988 65 007

For informasjon om kursets
innhold og materialer,
besøk gjerne kursets nett-side:
www.ikonkurs.webs.com

af mit eget kristenliv – hvilket blot vil sige mit liv. Jeg vil på det kraftigste anbefale den skildring af hans levnedsløb, der kan findes på vor menigheds hjemmeside, samt den akathist som menigheden har udgivet, og som i fortættet form fortæller hans historie. Desuden har vi i vor kirke en fin ikon af hl. Alexis med en lille relikviestump. Han mindes i kalenderen to gange årligt, *først og fremmest* den 22. august, *datoen for hans hensoven*. Klostret har desuden udgivet et mere fyldigt hæfte om ham, som kan fås på flere sprog. Min i forvejen store ærbødighed for hl. Alexis blev kun større efter besøget på klostret.

Når jeg nu har nævnt hæftet om hl. Alexis, vil jeg også gøre lidt reklame for klostrets lille butik, der forhandler ikoner og meget andet samt en righoldig litteratur om Kirkens liv – mest på fransk, men også på russisk/kirkeslavisk og i beskeden omfang på engelsk. Så vidt jeg forstod, udgives meget på klostrets eller ærkestiftets eget forlag, så der er ikke tale om litteratur, man kan købe i almindelig handel og vandel. Man kan vist bestille af udbuddet via e-post, og ellers fungerer postvæsenet jo stadig.

Jeg fulgte alle klostrets tjenester, hvilket gik bemærkelsesværdigt godt, taget i betragtning at mine franskkundskaber er meget beskedne, og at mit russiske/slaviske er nærmest *ikke-eksisterende*. Jeg havde medbragt en timebog på dansk samt vor bønnebog med Liturgi, og begge bøger var en stor hjælp. Men hvor de ikke rakte, bad jeg blot Jesusbønnen eller lyttede til nonnernes bøn og sang. Det forbavsende var, at alene det at være i et rum fyldt af bøn havde en transformerende virkning på mit sind – på trods af sprogbarrieren. Og det samme kan siges om opholdet som helhed. Uden at der i det ydre liv på klostret skete noget videre, mærkede jeg i løbet af mine tre døgn dér en forandring af min sindstilstand, en påvirkning af min tænkemåde, som var uventet og overraskende.

Som nævnt ovenfor deltog jeg i tjenester i stedets ganske store hovedkirke, som blot er få år gammel, og udført i

en slags nybyzantinsk stil, som følger sig elegant ind i byens øvrige arkitektur. Nartex og skib går ud i ét, og hele kirken *inklusive* alteret er smukt bemalt med freskoer stort set overalt. Men rummet bliver aldrig tungt og tryk-kende, hvilket blot er ét vidnesbyrd om den kunstneriske kvalitet af arbejdet. Tal om at stille sit talent til rådighed for Kirken. Når man går igennem rummet, går man fra Skabelsen i nartex frem imod Frelsen i alteret. Meget enkelt, men utrolig dybsindigt, og alle bibelscener samt helgenskildringer er udført i en ypperlig kvalitet i og ved tro.

Torsdagens Liturgi blev fejret i den oprindelige og væsentligt mindre kirke, som har været kostald! I den ene side kan man endnu se de ringe, som køerne før var bundet i. Rummet minder på mange måder om vort eget kirkerum, omend det er knap så lavloftet og cirka dobbelt så stort. Men som hos os stråler der et skær af pionerindsats fra det. Ikonostasen er således udført i de forhåndenværende materialer af lufdfattige russiske lægfolk flygtet fra rædslerne i øst; ikonerne deri er malet på tynde trætavler man lige kunne finde, og decorationen på ikonostasen består af ujævne snit og mønstre skåret med værktøj til meget lettere arbejde. De noget nær umulige omstændigheder klosteret blev etableret under, er simpelthen anskueliggjort glasklart i denne smukke og stemningsfulde kirke. Hvilket ledte mine tanker hen på vor egen menighed, for selvom vi fra begyndelsen på væsentlige punkter har været bedre stillet end den oprindelige klostermenighed, er det opmuntrende at se klostrets vækst over en meget lang årrække frem til dets nuværende stade.

Endelig må jeg ikke glemme det lille kapel viet til hl. Serafim af Sarov, der ligger i et hjørne af klostrets store have, der blandt andet indeholder 12 æbletræer – et for hver af de 12 første apostle.

Der er ingen tvivl om, at jeg atter vil besøge klostret – gerne i selskab med andre fra menigheden – for der at hente næring til mit fortsatte liv i Kristus.

FRA MENIGHETENS LIV

Dåp:

Ivan Radtchenko, sønn av Ruslan og Julia Radtchenko;
15. januar, Oslo

Linnea Maria Matthiesen, datter av Stele og Hein Berge Matthiesen;
14. januar, Bergen

Dåp:

Even Michele Churum sønn av Michele Churum og Yordanos Gebregzia-biher; Oslo 7. januar, Oslo

Hikaru Yamaguchi Ringdal, sønn av Yuko Yamaguchi og Bjørn Ringdal;
10. desember, Bergen.

Dåp:

Vasil Nikola Tsenov, sønn av Tsvetan Tsenov og Rositsa Shegunova-Tsenov;
4. februar, Stavanger

Konversjon:

Yuko Yamaguchi Ringdal;
10. desember, Bergen

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto. Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis. Man får skattefradrag på gaver fra 500kr til 12000kr i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KORT 0532 12 67426
/ 2050 03 19357 SIDEN SIST:

GAVER TIL KIRKEBYGG I OSLO

Vi fortsetter innsamlingen til å bygge om kirken slik som vist tidligere og slik vi har vedtatt på Medlemsmøtet. Vi vil ikke kunne starte byggingen i år, dertil er det kommet inn for lite gaver. Så vi ber om forsterket innsats og generøsitet. Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres til å komme på "banen" slik at vi kan realisere vår plan. Mange takk til alle dere som har sendt gaver på menighetens konto!

Lonni Lepp 1500 Zorica Ranisavljevic 500 Sanija Jerotic 500

Dag Markeng 2000 Alf R Braathen 100 Bjørn Bratbak 600 Liljana Hovstø 900 I-Johanne Enger 1500 O G Svele 1500 Peter Svele 1700 Kjetil Jikiun 1500, Thorleif Grønnestad 3000 Andrej Z Morch 1000 NN 1250 Wenche Stray-Frøyshov 6000 Letebrhan Weldeclassie 500 Thor Stange 900 Manjana Kvalheim 200 Radinka Nikolovska 1000 Belka Korshavn 9000 Zorica Stojanovic 500 Shirair Matiosian 500 H O Wingerei 300 Inna Zeinalova 400 Hylland Munkelyd 500 Sarita Jankovska 500 Vasile Dutu 500 Jon Wetlesen 900 Tetjana Liapun 800 Bergroth 900 Milka Draskic 300 Julia Chaffin 800 M&D Kinderavinciene 2350 Thomas Såheim 2000 Olga Røise 600 Terje Bodin Larsen 5000 Lars Karsøien 5000 Svein E Sandvold 300 Christiana Karlsen 100 Natalia Rybalko 1000 Fam Kornev 2000 Marianne Ibsen 2000 Harald Olsen 300 Aleks Semakoff 500 Liljana Dafineska 300 Yuliyia Knutsen 500 Aleksandra Leontieva 8000 Emil Cimpan 1000 Oleg Polovinkin 230 Joh Føyen 500 Branka Antic 100 Christiana Karlsen 100

Hjertelig takk for alle bidrag!

F. Olav P. Lerseth

Menighetsrådet har sagt opp f.Olav P Lerseth fra stillingen som prest i hl. Nikolai menighet f.o.m. 31. desember 2011 i henhold til overenskomst i arbeidskontrakten. Han har ikke lenger noen tilknytning til hl. Nikolai menighet og dens virksomhet, han er ikke heller tilknyttet Det skandinaviske prostiet.

Hva som videre blir hans virksomhet og hvor den vil finne sted, vil han selv bekjentgjøre.

Menighetsrådet i
hl. Nikolai menighet

HL. NIKOLAIS DAG falt i år på mandag. Vi kunne glede oss over konselebrasjon med f. Kliment fra hl. Olga menighet og f. Vajko Spasojevic fra hl. Vasilije Ostroski. Og det ble en fin feiring av denne vår store beskytter, som er så høyt elsket og æret over hele den kristne verden.

NIKOLAIAPELLET (GAMLEKIRKEN) på Majorstuen låner vi ut til koptisk-ortodokse gudstjenester. Omtrent en gang i måneden feirer de liturgi der.

Vanligvis kommer det prest fra Sverige, men det hender også at biskopen deres, Anba Abakir, kommer, og da er det fest.

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

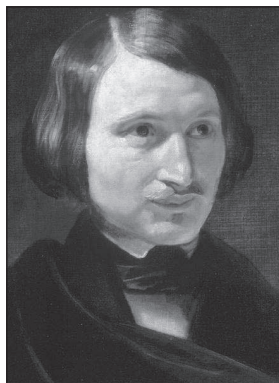
B

BETRAKTNINGER OVER DEN GUDOMMELIGE LITURGIEN

av Nikolai Gogol

Etter troparet følger trishagion. Diakonen ber presten om velsignelse, og viser seg i kongeporten, hever oraret og gir tegn til sangerne. Høytidelig gjenlyder trishagion gjennom kirkerommet. Trishagion, eller "tregangerhellig-sangen", består av det trefoldige rop på Gud: "Hellige Gud, Hellige Sterke, Hellige Udødelige, forbarm Deg over oss!" Med påkallelsen "hellige Gud", forkynner trishagion Gud Faderen, med påkallelsen "hellige Sterke", forkynnes Gud Sønnen, og med påkallelsen "hellige Udødelige" – Hans udødelige tanke, Guds evige levende vilje – den Hellige Ånd. Tre ganger synges dette, for at det skal lyde for alles ører at i Guds evige væren er Treenighetens evige væren, og at det ikke var noen tid da Ordet ikke hadde den Hellige Ånd. "Himlene er skapt ved Herrens Ord, og all deres hær ved Hans munns Ånd" (Ps 33:6). Sier profeten David. Alle de forsamlede erkjenner at det også i dem finnes en trefoldighet, på samme vis som hos Gud. Det er Gud selv, Hans Ord og Hans Ånd, eller tanken som føder ordet. Men de erkjenner også at de menneskelige ord er kraftløse, at de utgytes forgjeves og ikke skaper noe, at deres ånd ikke er deres, avhengig som den er av alle slags fremmede inntrykk, og at det bare er når de hever seg til Gud at det kommer kraft i dem. I ordet gjen-speiles Guds Ord, i ånden – Guds Ånd. Og bildet av den skapende Treenigheten avtrykkes på skapningen, skapningen blir Skaperen lik. Idet de erkjenner dette, lytter de til trishagion, og ber inni seg om at Gud, den Hellige, Sterke og Udødelige må renske og utvelge dem som sitt tem-

pel og bolig, og de gjentar tre ganger inni seg: "Hellige Gud, Hellige Sterke, Hellige Udødelige, forbarm Deg over oss!" Presten ber stille om at denne bønn må bli mottatt, og tre ganger bøyer han seg foran den hellige tronen, og tre ganger gjentar han stille: "Hellige Gud, Hellige Sterke, Hellige Udødelige forbarm Deg over oss!" Likeledes gjentar diakonen tre ganger denne sangen, og bøyer seg tre ganger sammen med presten foran den hellige altertronen.

Deretter går presten til "høysetet", som om det var til dypet av guds-erkjennelsen, hvorfra hemmeligheten om den allhellige Treenigheten flyter ut til oss, liksom fra det altomfattende sted hvor Sønnen er i Faderens skjød i den Hellige Ånds enhet. Presten symboliserer med denne sin forflytning selve Kristi oppstigning i kjødet til Faderens skjød. Og mennesket oppfordres til å føle etter til Faderens skjød – gjenfødelsen, dette som ble profetert for lenge siden av profeten Daniel, han som i sitt syn så hvordan Menneskesønnen kom like til "Den gamle av dage" (Dan 7:13). Med faste skritt går presten samtidig som han sier: "Velsignet være Han som kommer i

Herrens navn". På diakonens kall: "Velsign herre, høysetet!" svarer han: "Velsignet være Du på Ditt Rikes herlige trone, der Du troner på kjeruber, nå og alltid og i all evighet". Deretter setter han seg i høysetet, ved siden av biskopens trone. Her forbereder han seg til å lytte oppmerksomt til apostellesningen. Han sitter som en Guds apostel og hans stedfortreder, med ansiktet vendt mot folket. Med dette symboliseres hans likhet med apostlene.

Leseren går ut i midten av kirken med epistelboken i hånden. Med ropet: "La oss være oppmerksomme!" oppfordrer diakonen alle de tilstedeværende til å være oppmerksomme. Fra alterrommets dyp sender presten ønsket om fred til både leseren og folket, og forsamlingen svarer presten med samme ønske. Men ettersom hans tjeneste skal være åndelig, lik apostlenes tjeneste, for de sa ikke sine egne ord, det var den Hellige Ånd selv som beveget deres lepper, svarer de ikke: "Fred være med Deg!" De svarer: "Og med din ånd!" Diakonen roper ut: "Visdom!" Høyt og ettertrykkelig, for at alle ordene skal oppfattes av alle, begynner oppleseren. Hengivent, med mottakende hjerte, med søkende ånd og med en forstand som gransker den indre mening i det som blir lest, lytter forsamlingen, for apostellesningen tjener som en stige til en bedre forståelse av evangelielesningen. Når leseren avslutter, sier presten til ham fra alteret: "Fred være med deg!" Koret svarer: "Og med din ånd!" Diakonen sier: "Visdom!" og koret synger: "Halleluja". Dette forkynner at Herren kommer for å tale til folket gjennom Evangeliet.